

Poruka za Međunarodni dan plesa 2019.

29. travnja 2019.

S engleskog prevela: Ivana Ostojčić

Karima Mansour, Egipat

Plesačica, koreografkinja i učiteljica

U početku bijaše pokret... I još od osvita čovječanstva ples je bio snažno sredstvo izražavanja i slavlja, pojavljuje se na muralima egipatskih faraona i do dana današnjeg nadahnjuje tvorce plesa. Plesom su se zazivali brojni bogovi i božice plesa sa svime što predstavljaju značenjski i konceptualno, poput ravnoteže, iz koje proizlazi pravda, muzikalnosti, tona, individualne i kozmičke svijesti i tako redom.

Jednom sam pročitala sljedeće: „U doba faraona smatralo se da ples uzdiže duh plesača te publike sačinjene od gledatelja ili sudionika. Glazba i ples obraćaju se najuzvišenijim nagonima čovječnosti te ujedno tješe u trenucima razočarenja i gubitaka u životu.“

Pokret je jezik kojim govorimo svi. Pokret je univerzalan jezik koji pripada svima koji rastvore svoja osjetila i poslušaju. Potrebno je slušati, slušati bez upadica, slušati bez prosudbi, slušati u tišini i dopustiti pokretu da prođe tijelom baš sada, jer je sve u nama i oko nas u pokretu, stalnom pokretu. Tada tijelo ne laže, jer sluša svoju istinu i iskazuje ju.

Slušajući otkucaje svog srca možemo plesati ples života, koji iziskuje pokret, pokretljivost i prilagodljivost, koreografiju u stalnoj mijeni.

U današnje doba kada su veza i povezanost preuzeli nova značenja, a naša se sposobnost za povezivanje nalazi na najnižim granama, ples ostaje najtraženija radnja koja nam pomaže da iznova uspostavimo tu izgubljenu vezu. Ples nas vraća korijenima, u kulturnom, ali i u najneposrednijem osjetilnom, osobnom, individualnom smislu, sve do srži i dubine srca, a ujedno nam omogućava da ostanemo društvene životinje. Jer upravo onda kada se povežemo sami sa sobom, kada osluhnemo svoj unutarnji ritam, mi zaista možemo uspostaviti vezu s drugima i komunicirati.

Ples je mjesto gdje se razmjenjuje kultura, a granice ruše u prostoru inkluzije i jedinstva zahvaljujući neizgovorenom jeziku univerzalnosti.

Tijelo je instrument izraza, nositelj našeg glasa, naših misli, naših osjećaja, naše povijesti, našeg bića i postojanja, naših težnji da se izrazimo i povežemo putem pokreta.

Ples je prostor koji nam omogućuje da se povežemo s istinom, a za to je potrebno tiho mjesto. Ples nam omogućuje da se povežemo i osjećamo ispunjeno, a samo s tim osjećajem možemo pronaći mir uz koji dolazi tišina. U tišini čujemo, slušamo, govorimo, a kroz mir učimo plesati svoje istine i tada ples postaje bitan.

Pokret i ples su mjesto gdje iz vertikalnog možemo prijeći u horizontalno, odozgo dolje i obrnuto. Pokret i ples su mjesto gdje se kaos može stvoriti i prerasporediti, a i ne mora. Gdje možemo stvoriti vlastite stvarnosti i kratkotrajne, prolazne trenutke jedan za drugim. Trenutke koji će nas ganuti i ostati nam u sjećanju, nadahnuti nas te promijeniti nas i druge za cijeli život. To je moć istinskog izraza, to je moć plesa.

Ples liječi. U plesu se susreće čovječanstvo.

Pozivam nas da probijemo granice, krize identiteta, nacionalizam i okvire. Oslobodimo se tih ograničenja i pronađimo pokret i zamah u tom univerzalnog jeziku. Pozivam nas sve da plešemo na naše otkucaje srca, na našu unutarnju istinu jer se u tim unutarnjim pokretima rađaju unutarnje revolucije, a tada nastaje prava promjena.